

ELVERHØJ

Skuespil i 30 Afdelinger
efter J. L. Heiberg.

Opført 1. Gang paa Det kgl. Teater 6. Novbr 1828.

Udført af kendte Skuespillere ved de københavnske Teatre. Arrangeret og iscenesat af Hr. Skuespiller Jørgen Lund. Skuespillet er udført ved Stevns Klint og paa Højstrup Hovedgaard, de Steder, hvortil Heiberg har henlagt Handlingen.

PERSONERNE:

Christian d. 4, Konge af Danmark . Hr. Jørgen Lund.
Erik Walkendorf, Herre til Højstrup . Hr. Carl Petersen.
Elisabeth Munk, hans Myndling . . . Fru Agnes Lorentzen.
Albert Ebbesen, kgl. Lensmand . . . Hr. Skondrup.
Poul Flemming | Hofmænd . Hr. Nathansen.
Henrik Rud | i Kongens Følge . Hr. Nabel.
Karen, en Bondekone Fru Victoria Petersen.
Agnete, hendes Datter Frk. Karen Müller.
Bjørn Olufson, Hushovmester paa
Højstrup Hr. Stribolt.
Mogens, Jæger Hr. Pederstrup

Bønderfolk, Hofmænd, Riddere og Damer.

Handlingen foregaar i Tryggevælde og Stevns Herreder,
Sjælland.

Optaget af BIORAMA, København. Opføres her med Eneret.

AFDELINGER.

1 Sagnet om Klintekongen
paa Stevns.	Ridder Ebbesens Bryllup.
2 Bønderfolkene bliver for-
skrækkede.	14 Flemming og Ebbesen kom-
mer hver for sig til Højstrup.
3 Bønderfolk, der stjæler Ved
ved Klinten, flygter for-
skrækkede ved Synet af
Klintekongen.	15 Ridder Ebbesen giver Bjørn
et Brev til Jomfru Munk.
4 Baarnedaaben i Højstrup
Kirke.	16 Ebbesen beder Jomfru Munk
i et Brev om at forhale
Bryllupsforberedelserne.
5 Børnene forbyttes af Wal-
kendorff.	17 Rivalerne mødes
6 Barnet forlades og findes
af Karen.	18 Bryllupsforberedelserne i
Skoven.
7 Mange Aar efter. Karens
Hytte, Ebbesens skede, Ag-
nete, kommer fra Elverhøj.	19 Agnete gaar til Elverhøj.
8 Ebbesen sværger Agnete
Troskab.	20 Agnetes Drøm.
9 Bønderne beværtet hos
Karen.	21 Mogens finder Skatten.
10 Mogens drikker sig fuld.	22 Agnete tager Ringen fra
Mogens.
11 Ridder Ebbesen lover Ag-
nete at være hende tro og
ikke ægte Jomfru Munk.	23 Kongen gør Overtroen til
Skamme og begiver sig til
Elverhøj.
12 Karen fortæller om Elver-
pigernes Dans paa Elverhøj.	24 Kongens Møde med Agnete.
13 Kongen giver Flemming
Ordre til at repræsentere
sig ved Jomfru Munk og	25 Højenloftsalen paa Højstrup.
	26 Børnene danser for Wal-
kendorf og Jomfru Munk.
	27 Menuetten.
	28 Kongen kommer.
	29 Flemming river Kransen af
Elisabets Hoved.
	30 Kongen forener Agnete med
sin Ridder og giver Jomfru
Munk til sin rette Brudgom.

ELVERHØI.

FORSPIL.

Det er snart 82 Aar siden, at Hejbergs dejlige Skuespil gik over den kongelige Scene, og lige stemningsrigt virker det endnu paa Publikum. Dog har vel de gamle skønne Melodier altid haft en stor Skyld i den vedvarende Interesse. Hejberg har næppe tænkt sig, at hans Værk, saa mange Aar efter, skulde blive udført ude i Naturen, og i de Egne, hvor han havde hentet sin Digtning, for senere at blive fotograferet og fremført i „Levende Billeder“ af moderne Skuespillere. Det er ikke saamænd et Eksperiment, og det har ved dette Stykke været nødvendigt at tilføje et Forspil for at kunne forstås af det Publikum, der ikke har set Elverhøj.

I Forspillet ser man den hvide Stevns Klint, hvor Højstrup Kirke knejser i Sollyset, hvor Klintekongen kommer frem fra sin Hule og truer de gode Bønderfolk, medens disse er paa Vej til Kirke. — Vi ser Walkendorf paa Højstrup, der lader Børnene bytte — og med egen Fordel for Oje lægger sin spæde Broderdatter, der var bleven forældreløs, i Stedet for den lille Elisabet Munk, der var betroet hans Hustru til Opdragelse af Kong Christian den 4.

En Bondekone fik nu mod en Sum Penge den sidste i Varetaget med Paalæg om Tavshed, men en Aften i Skoven forlod Konen den Lille — og flygtede fra Egnen.

En brav Kvinde, Karen, kommer efter endt Dagværk forbi Stedet og hidlokket af den Lilles Skrig finder hun denne, tager kærligt Barnet med sig hjem, og her i den fattige Hytte opdrages nu den adelsfødte Elisabet Munk, der senere blev kaldet Agnete.

Aarene kom og svandt, og i Naturens Selskab voksede BARNET op. Den brave Karen fordulgte altid for Agnete, hvor hun var fundet, og havde selv den hemmelige Tanke, at Agnete var en Ellepige, fundet ved Elverhøj. — BARNET var vokset op til at blive en smuk Jomfru, og Rygterne paa Egnen satte hende nu i Forbindelse med Elverfolket. — Hun strejffede ved Morgen og ved Kvæld rundt i den dunkle Skov og Elverhøjens Skønhed drog hende. — Her ved Højens Fod hvilte hun sig paa Vejen hjem, her i Aftentaagen sad hun stille og tankefuld, mens det unge Hjærte bankede. — Her mødte hun ham saa mangen Stund, ham, den fornemme og ædle Ridder Ebbesen, der kom til at elske hende og som lovede hende sin Tro. Hun kommer netop fra Elverhøj, da vort egentlige Billede begynder.

Hendes Ven skal, mod sin Vilje, holde Bryllup med Jomfru Munk paa Højstrup — Kongen har befalet det og vil lade sig repræsentere ved Hr. Ridder Flemming, der selv er dødelig forelsket i Bruden. — Uventet kommer Kong Christian til Trygvælde og erfarede her den Overtro om Ellefolket og Ellekongen, der hersker paa Egnen. Kærligheds-Intrigerne i Elverhøj snor sig netop mellem Sagn og Virkelighed.

Den brave Karen fortæller Kongen og Adelsmændene om Elverhøj, og Kongen beslutter sig til at vandre til Elverhøj, — uagtet Folket paa Egnen paasted, at han, Landets Konge, ikke turde for Ellekongen.

Ved Elverhøj er Agnete, træt af at vandre, faldet i Slummer og her drømmer hun om Ellepigerne og Ellekongen om Ringen, der funkler paa hans Haand. — Hun ser, hvad hendes Madmoder saa tidt har sagt hende, at hun er en Ellepige og skal være Ellekongens Brud.

Hun vaagner ved at høre Spadens Lyd mod Jordens Muld. Mogens vil finde Skatten, hvorom Sagnet gaar, og finder virkelig en kostelig Ring, som nu senere af Kongen kendes at være hans Faddergave til den lille Elisabeth Munk, da hun døbttes, men senere blev nedgravet af Karen.

Den ædle Konge forstaaer nu den store Hemmelighed og begiver sig til Højstrup, hvor Gaaden løses og med en alvorlig Bebrejdelse til Walkendorff forener de rette Elskende.

